



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac  
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio  
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu  
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

**Fierlant, Simon de**

**Coloniae Agrippinae**

§. 4. Quæ hactenus dicta sunt de differenda Absolutione, de eo etiam  
intelligenda, qui semel peccavit mortaliter.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-37059**

timetur, tam certum est Consuetudinarium absolvi non posse, nisi exutâ non voluntate modò, sed ipsâ peccandi consuetudine, quam verum est non exutâ illâ consuetudine probabiliter Consuetudinarii relapsum timeri. Usque adeo còhærent inter se dogmata & quâ semel ire cæpit Gummarius, hac constanter pergit; quamquam felicior esset hoc in genere inconstantia: qui enim semel à recta via deflexit, hoc magis errat, quo constantius pergit.

§. 4.

*QUÆ HACTENUS DICTA SUNT  
de differenda Absolutione, de eo etiam in-  
telligenda, qui semel peccavit mortaliter.*

**H**Uc Trium-Virorum rationes, huc eorum similitudines & exempla, huc congesta importune Patrum, Scripturæque testimonia, huc denique eorum cuniculi pertinent: Longum esset prosequi omnia, specimina demus aliqua.

Praxim primitivæ Ecclesiæ suspirant, & accrescente iterum fidelium caritate ad pristinum rigorem velint revocaram: atqui non in Consuetudinarios modo aut recidivos, sed in unius etiam peccati mortalis reos suos Pœnitentiales Canones rigidè decreverat.

*Prima, & principalis ratio, quæ movit SS. Patres,*  
(ait

(ait Gabriëlis pag. 127.) ut longo tempore per opera pœnitentiæ affligerent, exercerent, & purgarent peccatores, antequam illos ad reconciliationem per Absolutionem admitterent, fuit violatio Baptismi; hoc Macarius, hoc non tacet Gummarus, & uno omnes ore sapius recitant, quæ ex Trid. sess. 14. cap. 2. & 8. perperam intellecta in hunc usum memoriæ mandasse videntur: Pœnitentiam laboriosum à SS. Patribus Baptismum merito dictum, & sine magnis nostris fletibus, & laboribus, divina id exigente justitia, pervenire nequaquam nos posse per Sacramentum Pœnitentiæ ad novitatem & plenam & integram (qualem per Baptismum accipimus) peccatorum omnium remissionem. Divinæ Iustitiæ rationem exigere, ut aliter ab eo in gratiam recipiantur, qui ante Baptismum per ignorantiam deliquerint; aliter vero, qui semel à peccati & dæmonis servitute liberati, & accepto Spiritus S. dono scientes Templum Dei violare, & Spiritum S. contristare non formidaverint: quæ omnia, ut patet, in unius etiam peccati mortalis reo obtinent. Loca porro S. Scripturæ, quibus tract. 1. Gummarus docet, conversionem tantâ non acquiri celeritate & facilitate, prout vulgo creditur, vel ipso Gummaro fatente pag. 201. si rectè calculum ponimus (verba ejus sunt) non solum agunt de Consuetudinariorum conversione, neque testimonia sub titulo primi Argumenti contra subitanæ Consuetudinariorum conversionem allegata id solum innuunt: & paulo antè ipse sibi ita objecerat pag. 200. ex doctrina sua consecaneum videri, quod ille, qui vel semel

Z

pec-

peccavit mortaliter, peccato saltem externo & graviore, non poterit absolvi primâ vice, quâ Confessarium absolvendus accedit. Confessarium sanè invidiosum, sed D. Gummarus vir, ut est, intrepidus non magnoperè abhorret; & pag. 202. responsi loco sit, inquit, quod pœnitens priusquam Confessarium petiturus absolutionem primum accedat, potest sua sponte egisse ea omnia, quæ confessarius absolutionem dilaturus præmittenda absolutioni judicaret; ac proinde eo eventu absolutio huic Pœnitenti ne prima quidem vice differenda fuerit: quæ porrò præmittenda judicaret, ita mox enumerat: quapropter in Concionibus & Catechismis sæpè numero commonendus est populus .... ut per preces, jejunia, aliaque pœnitentiæ opera sese eo, quo par est, tempore præparet, atque eo pacto per Pœnitentiæ gradus ad veram tandem conversionem enitatur. At, quid si preces illas, jejunia, aliaque pœnitentiæ opera sponte suâ non præmiserit? dubia profectò ex dictis non est responsio; qui enim Absolutionem eo eventu dari patitur, quo illa præviè ad confessionem omnia ipse Pœnitens ritè præmiserit, ut aliud nihil dicat, non obscure facit intelligi, quæ de Pœnitente, qui secus fecerit, animo suo sententia sedeat. Habet hoc scilicet bimembris sub conditione responsio, ut earum ferè alteram intelligenti explicasse sufficiat: familiari id exemplo videamus (amat familiaria exempla Vir Eximius) si Dominum Gummarum ego conveniam, & de Petro E. G. quem commendatum volo, sollicitè inquiram promoverine  
in

in Lovaniensi Academia ad Gradus Academicos possit? & ille respondeat; posse enim verò, dummodo Innocentii X. fel. rec. & Alexandri VII. Pontificum contra quinque Jansenii Propositiones Constitutionum Religiosam Observantiam promiserit, & juraverit; hærebo ego quidem, candidè fateor, & stupebo aliquantulum, non quod mihi plenè responsum non sit, aut ex dictis non intelligam promoveri eum neutiquam posse, si Religiosè earum Observantiam promittere & jurare noluerit; hærebo tamen, & animi dubius mecum ipse exigam, quo potissimum modo hæc duo componere possim & combinare, D. Gummarum, aliosque nonnullos & promotos esse in Theologica Facultate ad Gradus Academicos, & tamen perjuros non esse; at hoc erit profectò, sicut omnia per cuniculum agunt, sic & in ipsos Academicos Gradus per cuniculos irrepserint; & aliquid sanè ejusmodi de Gummaro spargi aliquando memini.

Jam verò Hypothesis quarta, & quæ huic, quasi basi, innititur feralis illa certitudinis moralis machina an Conventudinos solos, solos Recidivos opprimit? quid illud? *illum de cujus sincero dolore vel proposito merito dubitatur* (hoc est, uti vidimus, moralis abest certitudo) *absolvere citra necessitatem nequaquam licet*: non in omnes promiscuè peccatores, quam decretoria, tam generalis hæc fertur sententia? & exempla quidem dulcicula illa & mellita de Rege, & Governatore, de pecuniæ apud ignotum deposito &c.

per Consuetudinariorum, & Recidivorum latus eos etiam ferire supra vidimus, qui vel semel perfidi Deo juratam in Baptismo fidem impiè fregerint. Fac tamen moralem illam certitudinem, quæ aut raro admodum, aut nunquam habebitur, fac haberi tamen, nec de interiore modo hujus Pœnitentis dispositione, sed de debita etiam, & necessaria, ut illi volunt, per preces, per jejunia, aliaque pœnitentiæ opera præparatione fac constare certo; adhuc hæret in vado miser pœnitens, quamdiu Confessario relapsum ejus timere lubuerit. Est sanè hæc, si æqui sumus rerum æstimatores, est indigna & ferrea lex: tu quantumvis verè ad Deum conversus, quantumvis candidè, & humiliter delictum, cujus unius reus es, ritè confessus, quantumvis verè, quantum cum Sacramento, non sine eo sufficiat, corde contritus es, & id mihi certitudine morali perspectum est, sed aliundè timor mihi probabilis suboritur, ne in idem denuo relabaris (& est profectò cur metuamus, quamdiu tot peccandi illecebræ, & pericula nos undique circumstant; & ad mortem usque circumstabunt) vade tu interim, tuo volutare in luto, sub servitute Diaboli perdura, donec mihi timor ille exciderit: quando autem ille excidet? nescio, hoc scio prudenter relapsum metui non posse, dum extrema vitæ hora relabendi tempus non relinquet. Hæc Gummare de simplice, & unius criminis peccatore qui doceas, quos nobis reliquos peccatores facis, quos, tuâ methodo veluti *filo* è peccatorum labyrintho eduxisse

eduxisse te, in tua ad Lectorem Præfatione, tam magnificè gloriaris? Nisi fortè eo id sensu velis intelligi quo de carnificum grege olim aliquis se quoque *filium* habere jactabat, quo Reipublicæ maleficos è peccatorum labyrintho uno nodo educeret.

*APPENDIX AD ARTICULUM  
tertium de Absolutione peccatorum venialium.*

**P**ertinacius, quam putaret aliquis, bellum in absolutionem Sacramentalem geritur: pulsa toties, fugataque, dilata, & negata, non Consuetudinariis modo & Recidivis, sed unius etiam peccati reis Absolutio apud pios saltem, & bene Christianos securam se, & ab hostium machinis tutam consistere posse credidit; sed frustra; huc quoque eorum cuniculi pertingunt: id hac Appendice videamus.

Ac primo quidem terrorem sacrilegii incutiunt, cujus propinquum planè in confessionibus solorum venialium periculum esse putant. Subdolum meherculè artificium ad venialium confessionem penitus è medio tollendam; quid enim pronius, quam ut teneræ piorum conscientia, & ad peccati gravioris suspicionem levem, & umbram anxia, diris hinc sacrilegii terriculamentis territa ita secum statuant, ut leviora hæc piacula aliis deinceps pietatis exercitiis tutò potius securèque eluant, quam tanto tam atrocis criminis periculo confitendo se exponant. Tum solito suo  
more